

en Alder af 8 Aar f. Eks., maa en saadan Hingst ikke længere konkurrere til Præmier som Individ, men skal paa den Tid og opefter kun kunne konkurrere til Afkomspræmier. Hvis man lod de yngre Hingste konkurrere med hverandre om Individpræmierne og de ældre om Afkomspræmierne, saa var man inde paa den rigtige Vej. Denne Maade vilde vistnok være langt sundere end den, hvorpaa man nu gaar frem, og jeg mener dernæst, at det vilde være ret og billigt, at alle fik Adgang til at konkurrere til Afkomspræmier. Den Maade, hvorpaa Bedømmelsen af Afkommet nu foregaar, tror jeg heller ikke er nær fyldig nok. Det foregaar nu saaledes, at der for Dommerne bliver fremstillet 8—10 Stykker Plage, i Reglen Toaars-Plage, men naar vi nu vide, at vi have Hingste f. Eks. ovre i Jylland, der bedække over 200 Hopper aarligt, kan man nok forstaa, at det er meget let for disse Hingsteejere at pille 8 til 10 Stykker gode Plage ud, selv om Afkommet efter en saadan Hingst kan være ret tarveligt. Jeg mener, at Bedømmelsen af Afkommet bør være mere fyldig, end det nu er Tilfældet, og helst saaledes, at Afkommet bliver set procentvis efter Antallet af Hopper, som vedkommende Hingst har bedækket. De Bemærkninger, jeg her har anført med Hensyn til Bedømmelsen af Hingstene og deres Afkom, tror jeg ogsaa kunne passe for Tyrenes Vedkommende. Ogsaa her tror jeg, at Præmieringen burde foregaa paa den Maade, at de yngre Tyre konkurrerede med hverandre om Individspræmier og de ældre med hinanden om Afkomspræmier. Men for Tyrenes Vedkommende maa selvfølgelig Aldersgrænsen være en anden og kan vel passende sættes til 5 à 6 Aar, saaledes at den Tyr, der havde naaet en Alder af 5—6 Aar, maatte fra den Dag kun konkurrere om Afkomspræmie ved Andelsskuer. Naar jeg nævner Andelsskuer, gaar jeg ud fra, at Hingste og Tyre ogsaa skulle have Lov til ved de større Fællesskuer og Landmandsforsamlinger at konkurrere til Individspræmier uden Hensyn til deres Alder. Jeg skal endnu berøre et andet Punkt ganske kort. Vi have ofte set i Bladene og hørt og læst Foredrag, hvori der rettes en meget skarp Kritik angaaende den overdrevne Fedning af Hingste og Tyre, og jeg tror, at en saadan Kritik som Regel har været fuldt berettiget, og navnlig tror jeg, den altid har været berettiget for Tyrenes Vedkommende. Ganske vist er det en Fejl at overfede en

Hingst, og en Fejl, som jeg mener, Dommerne maa stræbe efter at faa rettet. Men det er dog saaledes, at selv om en Hingst er overdreven fed, er den alligevel i Besiddelse af Avledygtighed; men det er ikke Tilfældet for Tyrenes Vedkommende; naar de komme i saa stærk Foderstand, ere de i Reglen utjenlige til Avl. Jeg mener, det er noget, der kan tages Hensyn til ved en Revision af Husdyrloven, saa at vi kunne faa Regler med Hensyn til disse Punkter. De faa Bemærkninger, som jeg her har gjort, ere nærmest fremkomne for at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa disse Forhold. Jeg haaber, den højtærede Minister vil overveje navnlig de to Punkter, jeg her har anført.

K. M. Klausen: Jeg skal endnu en Gang tillade mig at omtale den Bevilling, som staaar opført under Nr. 7 paa Ændringsforslagslisten, nemlig de 12,000 Kr. til de samvirkende danske Landboforeninger. Denne Sag er nu bleven berørt af forskellige ærede Medlemmer; den er bleven forsvaret fra et Par Sider, men der er ogsaa udtalt Misbilligelse imod den fra andre Sider. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg), søgte i Lørdags at forsvare denne Sag og mente, at dette Tilskud var fuldtud paa sin Plads. Det ærede Medlem anførte adskillige af de Ting, som Landboforeningerne maa varetage, og saa vidt jeg erindrer, nævnte han blandt andet Husmandsrejserne og i det hele taget Administrationen af de Bevillinger, der gives til Præmiering af Huslodder og Husmandsrejser. Jeg skal i den Henseende oplyse, at naar man ser hen til Fyns Stifts patriotiske Selskab, saa tager det sig vel af disse Bevillinger til Husmændene, men det Beløb, som dette Selskab selv tilskyder i dette Øjemed, er overordentlig ringe; det beløber sig kun til 275 Kr., medens Statens Penge, som Selskabet forvalter, udgør den aldeles overvejende Del. Jeg synes ikke, at et saa stort Selskab som Fyns Stifts patriotiske Selskab har nogen Grund til at beklage sig, naar det til et saa stort Øjemed kun tilskyder en saa lille Sum som 275 Kr. Men skulde Selskabet være ked af denne Sag, skulde jeg heller ikke have det mindste imod, at det blev befriet for alt det Arbejde, al den Ulejlighed, alt det Mas, som Selskabet har med Husmændene. Selskabet kunde saa spare disse stakkels 275 Kr., og man kunde da se at faa Sagen ordnet paa anden Maade, og jeg tror da,